

NASLOV ORIGINALA:

Mike Dooley

The Top Ten Things Dead People Want to Tell You

Copyright © 2014 by Mike Dooley

Originally published in 2014 by Hay House Inc. USA

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2019

ZA IZDAVAČA:

Marko Sabovljević

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Marina Sabovljević

UREDNIK IZDANJA:

Milica Simić

PREVOD:

Mirjana Kefer

LEKTURA I KOREKTURA:

Borka Slepčević

DIZAJN KORICE:

Siniša Subotić

ŠTAMPA:

Alpha print, Zemun

TIRAŽ:

1000

IZDAVAČ:

Publik praktikum

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

Sva prava su zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući fotokopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

MAJK DULI

**DESET
NAJVAŽNIJIH
STVARI
KOJE BI
UMRLI
ŽELELI DA
VAM KAŽU**

HARMON**NIJA**

Živima – i dalje je red na vas

SADRŽAJ

Uvod.....	9
Poglavlje 1: Nismo mrtvi!	17
Poglavlje 2: Đavo i pakao ne postoje	37
Poglavlje 3: Bili smo spremni	55
Poglavlje 4: Niste spremni	71
Poglavlje 5: Izvinjavamo se ako smo prouzrokovali ikakav bol	87
Poglavlje 6: Vaši snovi zaista mogu da se ostvare.....	103
Poglavlje 7: „Raj” će vas raspametiti!	121
Poglavlje 8: Život je više nego fer	141
Poglavlje 9: Vaši „stari” ljubimci ludi su kao i uvek.....	161
Poglavlje 10: Ljubav je način, istina je put.....	175
<i>Epilog</i>	<i>191</i>
<i>Naslovi koje preporučujem da pročitate</i>	<i>193</i>
<i>Zahvalnice.....</i>	<i>197</i>
<i>O autoru</i>	<i>199</i>

UVOD

Niko ne zna kako je sve počelo, čak ni mrtvi, ali svi znaju da jeste.

Srećom, niko ne mora ni da zna kako bi ipak počeo namerno da živi, privlačeći više zabave i sreće u svoj život. Ali, na nesreću, to ni izdaleka nije očigledno živima kao što je mrtvima, *ovih dana*. Biće daleko naprednijih civilizacija u kosmosu, uključujući i naš svet, u vremenima koja će tek doći (budućnost), u kojima će živi znati isto onoliko koliko i mrtvi – o svim stvarima. U ovom trenutku, međutim, iz razloga koji će uskoro postati jasni kada počnete da okrećete ove stranice, perspektiva mrtvih je mnogo bolja. Oni se sećaju ljubavi – neizbežne, blažene i uzvišene. Stoga oni imaju šta da kažu živima koji trenutno ne znaju ništa o tome.

Ovo je veoma primitivno vreme, i zbog toga je deset najvažnijih stvari koje bi umrli želeli da vam kažu presudnije.

Kako ja to znam?

Jednostavno znam. Na isti način kao što vi znate da ste voljeni iako vam to ne kažu.

Kako znamo da ono što znamo nije isto toliko važno kao *to* da mi to znamo, nije li tako? Sve dok je istina. Isto kao što ne morate da znate ko je upalio svetlo u mračnoj sobi da biste to svetlo koristili.

To je, razume se, slučaj i sa istinom vezanom za život i smrt. Nije važno koliko mišljenja postoji o tome; istina je onakva kakva jeste. I nije važno kako ćete doći do nje, već je važno da dođete, i što je ranije spoznate, to će vaš mir biti veći. Znaćete da je to istina jer će imati smisla – logički, intelektualno i emocionalno – što nije baš

Deset najvažnijih stvari koje bi umrli želeli da vam kažu

tako čest slučaj imajući u vidu verzije kojima su se pojedinci razbacivali u poslednjim milenijumima. Kada je pronađete, osetićete da ste oslobođeni, osnaženi, jasni, veseli, puni ljubavi, i zbunjenost će nestati. A onda ćete iznenada dokaze o njoj videti svuda, čak i pred vlastitim nosom, *i to vrlo jasno*. Osim toga, verovatno ćete srećno plesati – i to mnogo.

PLES U ISTINI O LJUBAVI

Srećne noge? Da, jer ovo je knjiga o plesu posvećenom istini o ljubavi koju ste nemo osećali celog života.

Ne plašite se, neću od vas tražiti da slepo prihvatite moja objašnjenja. Umesto toga, podeliću s vama sve do čega sam došao zahvaljujući mrvicama logike i zdravog razuma, kako u ovom poglavlju tako i u poglavljima koja slede. Za početak:

- + Ako ste mislili, kao što misli celokupna mejnstrim kvantna fizika, da su vreme i prostor iluzorni, i
- + Ako verujete, kao što veruje 92 procenta¹ živih, da mi preživimo vlastitu fizičku smrt, onda
- = Zar ne biste očekivali da mrtvi i *te kako žele* da ispruže ruku, teše i nadahnjuju one koje vole, kao i čovečanstvo uopšte?

Vaš odgovor je da, zar ne? Pošto su prešli put od kolevke do groba, apsolutno zapanjeni saznanjem da se njihovo postojanje nastavlja – s ličnošću i netaknutim smislom za humor – verovatno očekujete da žele to da obznane na sav glas s najviših visina. Pošto su otkrili da se, uprkos svojim gresima i neugodnim pogrešnim koracima, kupaju u ljubavi i da im je sada jasnije o čemu je reč u životu, zar ne bi bilo prirodno da požele da „zaigraju” za nas?

Zamislite da ste vi osoba koja je preminula i koja je bila voljena, i da na sopstvenom ispraćaju, obraza još mokrih od suza, proviri-

¹ Prema podacima studije istraživačkog centra Pju iz 2007. (Prim. aut.)

te da vidite šta se dešava na zemlji, da vidite ožalošćene slomljenog srca i džumbus u kući posle vašeg odlaska. *Sav sam se naježio!* Odjednom vam postaje najvažnije da ispružite ruku nazad. Da im kažete da je u redu! *Sve je savršeno dobro! Niste mrtvi! Srešćete se gore kasnije! I dalje je red na njih! Nastavite da sanjate! Nastavite da živite! Nastavite da volite!*

Ne bi li takve vesti zauvek promenile sve u životu na jedan fantastičan način? A ko će bolje smiriti ožalošćene i nadahnuti sve nas od onih koje volimo i koji nam nedostaju?

ŠTA NIJE BOG

Poriv „mrtvih“ da dopru do živih pojačava se kada otkriju da nema ni traga Bogu u životu posle smrti *kao što se to opisuje u gotovo svim religijama*. Što je zaista sjajna vest kada uzmete u obzir kako većina religija opisuje Boga. Razume se da *postoji Bog*, ali ne onakav kakvim ga predstavljaju slepci koji vode slepce. Reči nam ponekad izmiču kada pokušamo da njima predložimo istinu, ali potrudimo se da budemo bar otprilike precizni: Bog je zbir svega što postoji – svakog glasa, svakog otkucaja srca, svakog muškarca, žene i deteta, svake životinje, svakog insekta, kamena, svake planete i čestice prašine, uključujući i čulna bića prilično izdvojena iz vremena i prostora. „Šta *nije* Bog?“ moglo bi da glasi pitanje radi pojednostavljenja odgovora: „Ništa.“

Shvatate ovo, zar ne? Sve vreme ste podozrevali da je tako. Prepoznamo istinu kada naiđemo na nju jer teče našim venama i čini naš DNK. I tako, kada razmišljamo o važnim pitanjima ili čujemo nove ideje, ako smo spremni, konačno možemo dozvoliti sebi da je se setimo. Istina je ono šta smo i ko smo, nije ni apstraktna ni prolazna; mi smo oživljena „ona“. *Ona je objektivna*. Stvarna. Jednostavna. Iako možda postoji bezbroj puteva koji vode u Rim, nijedan od njih ne menja Rim.

Prepoznamo istinu kada se sretnemo s njom. Stvar je u tome što smo i sami uronili u „život“ u ovoj ranoj fazi duhovnog razvoja naše civilizacije, tako da obično ne dozvoljavamo sebi da posetimo mesta u svesti koja ne možemo da dodirnemo, okusimo, vidimo, čujemo ili osetimo. Veoma pećinski, pa opet krajnje predvidljivo za položaj koji trenutno zauzimamo u našoj evoluciji.

Deset najvažnijih stvari koje bi umrli želeli da vam kažu

Ovo su primitivna vremena, a pošto vreme definišu ljudi koji u njemu žive, mi smo primitivni ljudi. I to nije slučajno, to je naš izbor. Znali smo da će biti ovako. Izabrali smo da se pojavimo rano u razvoju čovečanstva, možda je to deo cene koju moramo platiti

Iako možda postoji bezbroj puteva koji vode u Rim, nijedan od njih ne menja Rim.

da bismo se kasnije pojavili kao gospodari, ili zato što mogućnosti koje danas postoje neće na isti način postojati kasnije. Ali to zapravo sada i nije važno; ovde smo. Naivčine u džunglama vremena i prostora, te je stoga razumljivo što se plašimo sveta oko sebe, što se osećamo ranjivo, i što se oslanjamo gotovo isključivo na svoja fizička čula prilikom označavanja, definisanja i napredovanja. Eeee... i auuu!

AKO JE SLOMLJENO, POPRAVI

Pa ipak, ako se radamo naivni, to ne znači da moramo takvi i ostaniti. Naše neznanje je poslužilo svrsi; iluzije su privukle našu pažnju. Igra je u toku. Prerasli smo pomoćne točkove koji su nam u početku pomagali da idemo napred i oni nas sada usporavaju. Bespotrebno ronimo suze, srca se bespotrebno slamaju; vreme je za promenu orbite, vreme je da *uvedemo mrtve*. Neku vrstu braće i sestara, mada daleko intimnijih od onih s kojima smo krvno povezani, koji žude da pomognu svom plemenu i što je moguće pre izravnažu životnu krivu učenja. Konačno, uskoro će se naše uloge promeniti.

Danas oni imaju ono što vam je potrebno: perspektivu. Vi imate ono što je njima potrebno: svet koji će uskoro naslediti. Uostalom, mi smo porodica, oni vas vole i vi volite njih. A ono što žele da vam kažu apsolutno je upečatljivo, preobražava, ubija strah i donosi radost – istinu o tome *ko ste, kako ste* dospeli ovamo i *šta možete* da uradite sa svojim vremenom i prostorom.

Razume se, mrtvi zasad ne poseduju glas koji biste mogli da čujete. Nemaju ni laptopove, tastature, kao ni pristup internetu. I zato, dozvolite mi da budem vaš domaćin. Običan sam i izuzetan kao i vi, samo što možda malo više pamtim. Verujem da sam ovaj život izabrao delimično i zato da bih radio upravo to – pamtio više,

zahvaljujući razmišljanju, roditeljima i ostalim okolnostima koje su uključivale fantastične poboljšivače memorije i sklonost da blaženo provedem četrdeset od svoje pedeset tri godine ispitujući šta je istina, mozgajući o tome šta je istina i na kraju došavši do istine. Tokom tih godina moj glavni cilj bio je da proživim svoja otkrića: da primenim te bezvremene odgovore na svoj život, namerno ga oblikujući za *vlastitu* sreću i napredak. Međutim, poslednjih četrnaest godina, na moje veliko iznenađenje, takođe sam postao učitelj prirode stvarnosti s punim radnim vremenom, i živeo životom koji je istovremeno i primer onoga što predajem i razlog moje radosti. Slučajnost? Mislim da nije.

Još kao tinejdžer počeo sam da tragam za istinom, a u vreme kada sam upisao Univerzitet u Floridi, moja potraga za istinom navela me je da razmišljam o smrti – naveliko. *Zašto* umiremo? *Zar svi?* Odlazimo *zauvek?* *Stvarno?* Sledeće čega se sećam jeste da je mama počela da mi šalje knjige² koje su u kombinaciji s mojim vlastitim instinktima i slutnjama odgovorile na moja pitanja i uzdrmale moj svet.

Ispostavilo se da razmišljanje o smrti može da vas nauči mnogo o životu. Proces otvaranja uma u očekivanju odgovora, zajedno s delovanjem, kucanjem na vrata i prevrtanjem kamenja, čini vas gromobranom za napredovanje. Ništa ne oslobađa poput istine i ništa ne sputava više od neznanja. Znanje je moć; ono leči bolna mesta, ispunjava praznine, pojašnjava ono što je zbrkano, olakšava ono što je teško, spaja prijatelje, pretvara prašinu u zlato i podiže sunce. Muškarac ili žena koji su okrenuti istini postaju nezaustavljivi, *superkulsrećnipuniljubavi*. Da, ja sam izmislio tu reč. Hvala.

Međutim, kao učitelj stvarnosti, ja ne izmišljam stvari. Delim ono što je očigledno. Pokušavam to da učinim zabavnim. Dobro se zabavljam. Na primer, tokom poslednjih dvanaest godina svakodnevno sam slao besplatne mejlove pod nazivom „Beleške iz univerzuma”: kapljice istine, ponekad začinjene humorom, koje sada svakodnevno dobija gotovo 600 000 pretplatnika. Takođe pišem knjige, snimam video i audio programe, i domaćin sam razgovora širom sveta.

² Videti preporučena dela. (Prim. aut.)

Deset najvažnijih stvari koje bi umrli želeli da vam kažu

Nikako nisam otkrio sve misterije univerzuma. I dalje sam mnogo manje svestan od mog psa ili čak gaja čempresa u mom prednjem dvorištu. Ali znam odgovore na važna pitanja. Znam ko smo, zašto smo to što jesmo, kako smo dospeli ovamo i šta moramo da uradimo kako bismo došli do velikih promena u životu. Znam odgovore od kojih *svako* može imati koristi – mnogi već i imaju.

Konačno, zar ne možete da očekujete da život i naše mesto u univerzumu mogu da se doznaju? *Zaista* doznaju, uključujući i delove koji dolaze pre i delove koji dolaze posle? Moja iskustva, moji eksperimenti, moj život pokazali su mi da je to moguće. O tome je reč u „deset stvari” u ovoj knjizi: o otkrivanju istine, te stoga i o prevazilaženju straha i svesnom stvaranju. To je ono što umrli, zajedno sa svima koji su *živi i svesni i kojima je stalo do vas*, strasno žele da znate. Parametre za napredovanje na zemlji.

**Ništa ne oslobađa
poput istine i ništa
ne sputava više od
neznanja.**

Kada ne preživavaju gde su bili ili ne proučavaju šta je sledeće, omiljeno „mesto kod kuće” umrlih jeste klupa s koje vas bodre, a ne kauč na kome vam brišu suze. Ne metaforički, već bukvalno. Gledaju vas, gledaju čovečanstvo, sada. Udaraju se po svojim nebeskim čelima, uzbuđeno dobuju pesnicama po kolenima, dovikuju savete, hrabre, ljupko šapuću u vaše uši dok bespotrebno zujite unaokolo u mraku.

NA ČISTINI

Ja sam pronašao istinu i mogu pomoći i vama da je pronađete. Verujem da je apsolutna, jednostavna i da se može saznati. Bilo da se na kraju složite s nečim ili sa svime što ću podeliti s vama, ova knjiga nudi uvide i perspektive koje svakome mogu pomoći da srećnije živi – sada. Ona sadrži racionalni pristup razumevanju života i kako ga živeti. Videćete da ćete, kada prepoznate a potom i prihvatite ono što je i te kako očigledno (život, čuda i sreća) samo po sebi, bez uobičajenih prekomernih interpretacija, opravdavanja i analiza, moći da upravljate svojom srećom na zanimljiviji i moćniji način.

Ovde vas ne očekuju samo lepe stvari od početka do kraja! Mnogo više znam o dugovima i kreditima nego o principima kosmičkog reda i kristalima. Neću tražiti od vas da sve odmeravate samo na osnovu vlastitih osećanja. Umesto toga, poput avanturiste kakav sam ja, koji kao da bdi nad uspavanim zemljakom koji se sprema da propusti doručak, malkice ću vas pogurati i nežno prodrmati držeći vas za ramena kako bih vam pomogao da se probudite i uverite da se dešava nešto neverovatno. Nešto apsolutno čudesno. I da ste vi u središtu svega toga.

Pošto postoji sveprisutna, ponekad i neprimetna, dobronamerna inteligencija koja prožima ogromno prostranstvo stvarnosti, od središta zemlje do krajnjih granica prostora, imajući u vidu kako nemerljivost tako i naizgled nemoguću veličanstvenost *onoga što smo u stanju da otkrijemo*, može se reći da za sve postoji razlog, da nema greške, ljubav sve čini boljim, i ono što danas nema smisla jednog dana će imati.

I mi sami prožeti smo ovom dobroćudnom inteligencijom, to nam je život do sada bezbroj puta potvrdio, i u znatnoj meri i velikom stepenu možemo da je usmeravamo po svojoj volji.

U svojoj ranoj potrazi za odgovorima – uopšte ne sumnjam da se to dogodilo i vama – što sam duže razmišljao o nekom pitanju, to je bilo izvesnije da ću doći do odgovora, bilo na konvencionalan način u nekoj knjizi čiji su se putevi „slučajno“ ukrstili s mojim ili putem kakve tajanstvene osmoze. To što su te reči našle vas upravo je ono na šta mislim. Ali imajući u vidu vruće teme kojih sam se dotakao u ovoj knjizi, koje sasvim sigurno niste spremni da istražite iz uglova koje nikada ranije niste razmatrali, hteo bih da vas upozorim da svaki pasus, fraza ili poglavlje ove knjige *pročitani izvan konteksta celog dela* mogu da vas uznemire ili čak obmanu. Zato vam najiskrenije savetujem da je pročitate od korice od korice ili da je neotvorenu ostavite negde u kući dok neki prijatelj, strastveni čitalac, ne „nabasa“ na nju, celu pročita i saopšti vam sve što je u njoj pronašao.

I na kraju, budimo fer prema mrtvima, poglavlja koja slede ne govore u ime svih njih. Među dragim osobama koje su preminule neke su svakako više zaokupljene kovanjem beznadežne osvete, izbegavanjem nepostojećeg Lucifera, ili preklinjanjem svog omilje-

Deset najvažnijih stvari koje bi umrli želeli da vam kažu

nog proroka nego što brinu o prirodi stvarnosti o kojoj možda ne znaju baš mnogo. I oni će se na kraju ukrcati, to je sasvim izvesno, kao što je izvesno da posle noći dolazi dan, ali smrt u međuvremenu ne donosi automatsko prosvetljenje. To je faza pregrupisavanja u kojoj onaj ko je bio živ ponovo skuplja, deli, smeje se, plače, sam sebe ocenjuje, smišlja strategiju i priprema se za ono što sledi. Zato naredna poglavlja dolaze od onih „umrlih” koji su „u znanju” jednostavno zahvaljujući vrlini iskustva, od „starih duša” koje bi volele da dopru do onih koji *žele* da se do njih dopre – onih koji su spremni da saznaju životne istine kako bi mogli daleko srećnije da nastave sa životom.

Vaš u pustolovini,

A stylized, handwritten signature in black ink, appearing to be 'Mih'.